

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Roșca Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2019, în cauza penală în privința lui

*Neburac Vladislav XXXXX, născut la
xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 11.08.2017 – 20.03.2019

instanța de apel: 10.04.2019 – 22.05.2019

instanța de recurs ordinar: 31.07.2019 – 24.03.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.03.2019, Neburac Vladislav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilită lui Neburac Vladislav a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În conformitate cu art. 90 alin.(6) lit. a) și g) Cod penal, Neburac Vladislav a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la Neburac Vladislav în contul statului a costului raportului de expertiză nr. xxxxx din 10.05.2017 în sumă de 1 680 lei, aceste cheltuieli judiciare fiind trecute în contul statului.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Cauza penală a fost examinată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Neburac Vladislav, în timp și circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia substanței psihotrope pe care a păstrat-o la el până la xxxxx aproximativ la ora 21:30, când a fost stopat de către colaboratorii de poliție pe str. xxxxx din mun. Chișinău și care au constatat faptul păstrării acestei substanțe la Neburac Vladislav. Conform raportului de expertiză nr. xxxxx din 10.05.2017, s-a stabilit că, în substanța vegetală uscată și mărunțită de culoare roz gălbuie cu miros specific și în cantitate de 1,285 gr. care a fost păstrată de către Neburac Vladislav, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMA (N)-2201, care constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, iar potrivit art. 1 al Legii nr.382 din 06.05.1999, substanțele psihotrope se atribuie la grupa de droguri. Cantitatea de 1,285 gr. a substanței indicate, conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, se atribuie la cantități deosebit de mari. Astfel, prin acțiunile sale Neburac Vladislav a comis păstrarea ilegală a analoagelor drogurilor în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, adică infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura Chișinău, oficiul Centru, Railean Aliona, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței instanței de fond în partea respingerii cererii de încasare a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să se încaseze de la inculpat în beneficiul statului suma de 1 680 de lei, cu titlu de cheltuieli judiciare;

- avocatul Roșca Andrei în interesele inculpatului Neburac Vladislav, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să se dispună aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă.

3.1 În motivarea apelului procurorul a indicat că:

- deși prima instanță a constatat corect vinovăția inculpatului și a individualizat corect pedeapsa aplicată inculpatului, totuși instanța a conchis eronat de a respinge solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 680 lei pentru efectuarea raportului de expertiză nr. xxxxx din 10.05.2017, care în opinia apelantului urmează a fi

încasate de la inculpat, odată ce acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate;

- din punct de vedere juridic, își întemeiază cererea de apel inclusiv pe prevederile art.227 - 229 Cod de procedură penală.

3.2. În motivarea apelului avocatul a indicat că:

- prima instanță nu a ținut cont de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit art. 75 din Codul penal;

- prima instanță a conchis eronat de a nu aplica prevederile art.79 Cod penal or, cannabinoidul sintetic depistat la inculpat - MDMA(N)-2201 - nu este inclus în Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006 și astfel, nu este nici stupefiant, nici substanță psihotropă;

- prima instanță nu a luat în considerare faptul că inculpatul nu avea vârsta de 21 de ani când a comis infracțiunea, și-a recunoscut integral vina, este angajat în câmpul muncii și se caracterizează pozitiv.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2019, au fost respinse ca nefondate cererile de apel declarate de către procurorul în Procuratura Chișinău, oficiul Centru, Railean Aliona și de către avocatul Roșca Andrei în numele inculpatului Neburac Vladislav Svetoslav împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.03.2019, cu menținerea acesteia fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță a constatat corect vinovăția inculpatului Neburac Vladislav în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative „păstrarea ilegală a analogilor drogurilor a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”, aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, motiv pentru care, vinovăția inculpatului Neburac Vladislav nici nu a fost contestată, sentința fiind contestată doar în partea aplicării pedepsei și respingerii cererii de încasare a cheltuielilor de judecată.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate alegațiile părții acuzării precum că, prima instanță a conchis eronat de a respinge cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1 680 de lei pentru efectuarea expertizei judiciare, or, din materialele cauzei a rezultat că, la investigarea prezentei cauze penale, organul de urmărire penală a ordonat efectuarea expertizei chimice, fiind întocmit raportul de expertiză nr. xxxxx din 10.05.2017 (f.d.14 – 20).

Instanța a indicat că, legiuitorul a stipulat expres în art.229 alin.(2) Cod de procedură penală că, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, fapt care denotă caracterul permisiv al normei legale respective. Mai mult, în context, suportarea cheltuielilor respective de către Stat, constituie o obligație pozitivă a acestuia, în sensul prevederilor CEDO. Drept urmare, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești ale bugetului de stat.

În speță, expertiza chimică a fost ordonată de către organul de urmărire penală, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării și sunt achitate din bugetul statului.

Referitor la alegațiile părții apărării, instanța de apel a reiterat că în privința inculpatului Neburac Vladislav au fost stabilite circumstanțe atenuante - căința sinceră și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani.

Circumstanțe agravante și temeuri de liberare a inculpatului de răspundere penală nu au fost reținute.

Astfel, dat fiind că, inculpatul Neburac Vladislav este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, având în vedere circumstanțele cauzei, principiile generale de aplicare a pedepsei stabilite de art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care este una gravă, de limitele pedepsei prevăzute de articolul respectiv în coroborare cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, de personalitatea inculpatului, care vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o, precum și dat fiind că la materialele cauzei nu există probe care ar atesta că, o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării nu ar duce la corectarea inculpatului, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță a conchis just și întemeiat de a-i numi inculpatului Neburac Vladislav anume pedeapsa cu închisoarea, cu suspendarea executării pedepsei, care, în opinia instanței de apel va asigura realizarea scopului legii penale și implică o suferință (aflicțiune), pe măsură a-și atinge scopul de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură de a-l face pe inculpat să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul său față de membrii societății.

Instanța de apel a explicat apelantului că, legea penală nu definește noțiunea de „circumstanțe excepționale ale cauzei”, însă, reieșind din textul normei prevăzute la alin.(1) art.79 Cod penal, rezultă că, la ele se atribuie așa circumstanță sau un cumul de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, gradul sau pericolul social al persoanei vinovatului.

Astfel, instanța de apel a conchis că în speță nu sunt prezente circumstanțe excepționale care ar determina neaplicarea pedepsei complementare obligatorii în privința inculpatului, or prin aceste prevederi legale urmează să se înțeleagă că pentru aplicarea art.79 Cod penal, în împrejurările în care s-a desfășurat fapta prejudiciabilă or în datele privind personalitatea infractorului, trebuie să existe careva circumstanțe, particularități, situații sau stări ale lucrurilor, care ar reprezenta ceva deosebit, ieșit din comun sau care ar constitui excepție de la starea lor obișnuită, de la personalitatea inculpatului.

Circumstanțele la care a făcut trimitere partea apărării - căința sinceră și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, lipsa circumstanțelor agravante, că inculpatul Neburac Vladislav anterior nu a fost judecat, și-a recunoscut integral vina, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv - sunt niște împrejurări obișnuite, care sunt prezente și caracterizează majoritatea cetățenilor, neputând fi atribuite la categoria celor excepționale.

Mai mult, în atenția apelantului - Colegiul reiterează și faptul că, legiuitorul în articolul invocat a prevăzut expres că, circumstanțele excepționale trebuie să fie legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei - așa încât nu îi este clar Colegiului, ce legătură au circumstanțele pretinse a fi prezente la caz ca fiind excepționale, cu faptul că, inculpatul a păstrat substanța în cauză știind că acțiunea respectivă este ilegală.

Faptul că, în speță, cannabinoidul sintetic depistat la inculpat - MDMB(N)-2201 - nu este inclus în Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006 și astfel, nu este nici stupefiant, nici substanță psihotropă, nu-l exonerează pe inculpat de răspundere și nici nu constituie temei de aplicare a unei pedepse mai blânde or, cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, iar potrivit art. 1 al Legii nr.382 din 06.05.1999, substanțele psihotrope se atribuie la grupa de droguri.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Roșca Andrei în numele inculpatului, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile pct. 6), 8) și 10), alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei în partea stabilirii lui Neburac Vladislav a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an,

rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care de stabilit lui Neburac Vladislav o pedeapsă sub formă de amendă.

5.1. În motivarea recursului ordinar avocatul a invocat că:

- instanțele de fond eronat nu au aplicat prevederile art. 79 Cod penal, și nu au ținut cont de circumstanțele atenuante ce micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele acesteia;

- partea motivată a deciziei Curții de Apel nu întrunește motivele în baza cărora s-a ajuns la concluzia că pedeapsa mai blândă decât cea prevăzută de lege - amenda nu-și va atinge scopul, cea ce se califică ca o examinare superficială și incompletă;

- instanța de judecată nu a ținut cont de principiile generale de aplicarea a pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit art. 75 din Codul penal;

- la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă aplicate inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei și anume, de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat;

- conform raportului de expertiză nr. xxxxx din 10.05.2017, s-a stabilit că, în substanța vegetală uscată și mărunțită de culoare roz gălbuie cu miros specific și în cantitate de 1,285 grame, care a fost păstrată de către Neburac Vladislav, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-22()1, care nu este inclus în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 și în Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006;

- la dosar lipsesc careva probe ce ar demonstra că cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 constituie analog al substanței AB-P1NACA-CHM, care e inclusă în Tabelul 1. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05,10.2004, iar potrivit art. 1 al Legii nr. 382 din 06.05.1999, substanțele psihotrope se atribuie la grupa de droguri;

- instanța de judecată, fără careva temei legal și fără o motivare, a considerat că cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004;

- contrar prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 134¹ Cod penal, instanța de judecată a interpretat extensiv și defavorabil în privința lui Neburac Vladislav a prevederilor sus indicate, deoarece cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 nu este nici stupefiant, nici substanță psihotropă.

Convențiile internaționale în materie nu disting noțiunea de „analog” al substanțelor narcotice sau psihotrope. Acestea stabilesc doar categoriile substanțelor narcotice și psihotrope, categorii care se regăsesc și în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 5 octombrie 2004 și Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din recursul declarat de către avocatul Roșca Andrei în numele inculpatului Neburac Vladislav, se constată că acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10), Cod de procedură penală, invocând următoarele cazuri de casare: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se*

întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

La caz, din textul recursului ordinar declarat se constată că, autorul acestuia invocă dezacordul cu decizia recurată prin prisma faptului că, nu a fost demonstrat prin probe pertinente și concludente că substanța păstrată de către inculpatul Neburac Vladislav – cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, precum și că instanța de apel la emiterea deciziei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei.

Verificând criticele expuse de autorul cererii de recurs, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt întemeiate, deoarece instanța de al doilea grad de jurisdicție judecând cauza în ordine de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție care conține concluzii contradictorii în raport cu circumstanțele de fapt stabilite la caz. În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, *inter alia*, nu a fost respectată întocmai cerința de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Efectuând o analiză textuală a părții motivante a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelant, în raport cu motivele invocate de părți și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Sub acest aspect, instanța de recurs evidențiază că potrivit sentinței, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Neburac Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 1 an, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pentru perioada de probațiune de 2 ani.

La rândul său, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către

apărătorul inculpatului, instanța de apel fără a pătrunde în esența argumentelor invocate, le-a respins prin câteva fraze de ordin general, considerând că soluția primei instanțe este legală și întemeiată.

Analizând motivele care au fundamentat soluția nominalizată, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a preluat în mod automat concluziile primei instanțe reținute întru justificarea aplicării pedepsei, însă nu a examinat minuțios argumentele apelului invocate în dezacord cu pedeapsa aplicată inculpatului Neburac Vladislav.

Așadar, deși în cererea de apel a fost invocat faptul că prima instanță la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendare, nu a ținut cont pe deplin de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de personalitatea inculpatului, și de prevederile art. 79 Cod penal, care prevăd posibilitatea aplicării unei pedepse sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, instanța de apel s-a mulțumit să constate că în privința inculpatului aceste prevederi nu sunt aplicabile.

Totodată, instanța de apel menționează într-un mod inexplicabil că cannabinoidul sintetic depistat la inculpat – MDMB(N)-2201 – nu este inclus în Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 și astfel, nu este nici stupefiant, nici substanță psihotropă, acest fapt nu-l exonerează pe inculpat de răspundere și nici nu constituie temei de aplicare a unei pedepse mai blânde, or, cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, iar potrivit art. 1 al Legii nr.382 din 06.05.1999, substanțele psihotrope se atribuie la grupa de droguri.

Instanța de recurs atestă că, instanța de apel, într-un mod incert, a considerat că, cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, or, conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-2535 din 10.05.2017, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare roz-gălbuie cu miros specific (1,285 g) ridicată la 20.04.2017, în rezultatul efectuării CFL pe str. Lech Kaczynski, mun. Chișinău (aruncată la sol de către Neburac Vladislav Scvetoslav), s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 (C₂₀H₂₈ FN₃ O₃) care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlul, nu este inclus.

O asemenea expunere reprezintă o constatare contradictorie, care nu are, de drept, o argumentare și o apreciere clară.

În continuare este de menționat că, decizia recurată nu conține motive

pe care se întemeiază soluția cu privire la aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare cu suspendare, or, instanța de apel nu a analizat în conținutul deciziei adoptate argumentele apelului cu privire la proporționalitatea pedepsei aplicate în raport cu gravitatea faptelor inculpatului, fiind reproduse și citate normele juridice generale referitoare la pedeapsa penală.

În consecință, la stabilirea față de inculpatul Neburac Vladislav a pedepsei, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei conform art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, nefiind argumentată aplicabilitatea acestora la cazul concret.

Colegiul penal lărgit, menționează că chestiunea de individualizare a executării pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul cât și a modului de executare a acesteia.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă legală, prin admiterea sau respingerea motivată a tuturor circumstanțelor care caracterizează persoana trasă la răspundere penală.

Dispozițiile art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal stabilesc că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, nu a ținut cont de prevederile art.7, 75 Cod Penal, urmând ca acestea să fie aplicate cu referință la cazul concret, aplicabilitatea acestora în raport cu circumstanțele stabilite, personalitatea făptașului, consecințele survenite, ne limitându-se doar la descrierea și redarea generală a conținutului normelor citate sub concluzia neargumentată privind corectitudinea sau incorectitudinea aplicării normelor legale la numirea pedepsei definitive.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de motivarea insuficientă a soluției adoptate, nefiind oferite răspunsuri la toate chestiunile importante pentru justa soluționare a cauzei, inclusiv în partea aplicării sau neaplicării prevederilor art. 79 Cod penal.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în apelul declarat în prezenta speță în raport cu argumentele expuse în sentință, să verifice și să aprecieze în parte toate circumstanțele ce au importanță la stabilirea felului și mărimii pedepsei ce urmează a fi aplicată, să le dea o evaluare cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității acestor circumstanțe argumentarea impactului acestor circumstanțe la determinarea unei pedepse echitabile faptei comise, și să pronunțe o hotărâre întemeiată, în corespundere cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Roșca Andrei în numele inculpatului, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2019, în cauza penală în privința lui *Neburac Vladislav XXXXX*, în partea stabilirii pedepsei, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia atacată se menține.

Decizia în partea dispusă rejudecării nu se supune căilor de atac, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 iunie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena